

5. Såfremt det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, kan det forhold, at det i en anden tvist for en national retsinstans er blevet fastslået ved endelig dom, at den person, der er ansvarlig for toldproceduren, i henhold til de af toldmyndighederne fastsatte procedurer ikke begik en overtrædelse for så vidt angår »frizone«-toldproceduren, da begrunde en fritagelse fra den toldskyld, som er opstået i henhold til EU-toldkodeksens artikel 79, stk. 1, litra a), og stk. 3, litra a), under hensyntagen til retskraftprincippet som anerkendt i national ret og EU-retten?

(¹) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28.7.2015 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9.10.2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 21. juni 2023,
Anklagemyndigheden mod ILVA A/S**

(Sag C-383/23, ILVA)

(2023/C 304/16)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Appellant: Anklagemyndigheden

Indstævnt: ILVA A/S

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »virksomhed« i artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen (¹) forstås som en virksomhed som omhandlet i artikel 101 og 102 i TEUF, jf. præambelbetragtning 150 i databeskyttelsesforordningen, og EU-Domstolens retspraksis inden for EU-konkurrencerettens område, således at begrebet »virksomhed« omfatter enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen fortolkes således, at der ved udmåling af en bøde til en virksomhed skal lægges vægt på den samlede globale årlige omsætning i den økonomiske enhed, som virksomheden måtte indgå i, eller alene på den samlede globale årlige omsætning i virksomheden selv?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

**Sag anlagt den 14. juli 2023 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for den
Europæiske Union**

(Sag C-442/23)

(2023/C 304/17)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/839 af 19. april 2023 om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af rapporterings- og overholdelsesregler og fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030, og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision ⁽¹⁾ annulleres i sin helhed.
- Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Polen har for så vidt angår forordning 2023/839 (herefter »den anfægtede forordning«) fremsat følgende anbringender:

1) Anbringende om tilsidesættelse af artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF ved ikke at have vedtaget den anfægtede forordning på grundlag af denne traktatbestemmelse, som kræver enstemmighed i Rådet, til trods for at forordningen i væsentlig grad påvirker en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

2) Anbringende om tilsidesættelse af artikel 192, stk. 2, litra b), tredje led, TEUF

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat artikel 192, stk. 2, litra b), tredje led, TEUF ved ikke at have vedtaget den anfægtede forordning på grundlag af denne traktatbestemmelse, som kræver enstemmighed i Rådet, til trods for at forordningen påvirker arealanvendelse i medlemsstaterne.

3) Anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, TEU

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat princippet om kompetencetildeling, eftersom den anfægtede forordning opstiller forpligtelser og mål, der i væsentlig grad griber ind i den måde, som skovforvaltning udøves på i medlemsstaterne, skønt traktaterne ikke tildeler Den Europæiske Union kompetence på skovbrugsområdet.

4) Anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet (artikel 5, stk. 4, TEU) og af princippet om medlemsstaternes lighed (artikel 4, stk. 2, TEU), sammenholdt med artikel 191, stk. 2, TEUF

Polen er af den opfattelse, at de sagsøgte institutioner ved at vedtage den anfægtede forordning har tilsidesat proportionalitetsprincippet og princippet om medlemsstaternes lighed og ikke i tilstrækkeligt omfang har taget hensyn til de forskelligartede omstændigheder i Unionens forskellige områder. Polens opfyldelse af forpligtelser og målsætninger hvad angår drivhusgasemissioner og –optag i LULUCF-sektoren (Land Use, Land Use Change and Forestry (arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug)) kan have alvorlige negative socioøkonomiske og økonomiske konsekvenser. Hertil kommer, at den anfægtede forordning skaber en uberettiget skævhed mellem de enkelte medlemsstater med hensyn til niveauerne for forpligtelser og mål.

5) Anbringende om manglende opfyldelse af forpligtelsen til at gennemføre en behørig analyse af den anfægtede forordnings virkninger og om tilsidesættelse af artikel 191, stk. 3, TEUF

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner ikke opfyldt forpligtelsen til at tilvejebringe en passende konsekvensanalyse, eftersom den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til forordningen har grundlæggende mangler for så vidt angår den virkning, som de i forordningen fastsatte forpligtelser og målsætninger vil have på de enkelte medlemsstater. Samtidig er der ikke i tilstrækkelig grad taget hensyn til de eksisterende videnskabelige og tekniske data, de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Unionen og fordelene og ulemperne ved foranstaltningens gennemførelse eller undladelse af at gennemføre den samt den økonomiske og sociale udvikling i Unionen som helhed og den afbalancerede udvikling i dens områder, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 191, stk. 3, TEUF.

⁽¹⁾ EUT 2023, L 107, s. 1.